

**Het Goddelijk Oordeel
betreffende de deelname
van de Moslims aan het
politieke leven in het
Westen**

Hizb ut Tahrir - Europa

Het Goddelijk Oordeel betreffende de deelname van de Moslims aan het politieke leven in het Westen

**Het Arabisch origineel van dit boekje is uitgegeven door
Hizb ut Tahrir - Europa**

Eerste druk Arabisch origineel:

2002 M - 1423 H

Eerste druk Nederlandse vertaling:

2015 M - 1436 H

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Ken jij niet degenen, die beweren dat zij geloven in hetgeen u is geopenbaard en hetgeen voor u is geopenbaard? Zij wensen recht te zoeken bij de opstandige ofschoon het hun was geboden, dezen te verwerpen. En Satan wenst hen ver van het rechte pad te doen afdwalen.” (VBK soera An Nisaa 4, aaya 60)

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
Deelname aan politieke partijen	4
Deelname aan de regering	9
Deelname in het parlement	16
Deelname aan de verkiezingen.....	21
Antwoorden op schijnargumenten	23
De weerlegging van de rationele rechtvaardigingen	24
De weerlegging van <i>Sjar'i</i> rechtvaardigingen	28
De Halaal is voldoende voor ons	39

Voorwoord

Politiek betekent het behartigen van de belangen van de mensen. Het is een onlosmakelijk onderdeel dat niet apart gezien kan worden van Islam. Het bedrijven van politiek, oftewel het behartigen van de belangen, is in diverse Goddelijke teksten terug te vinden. Volgens een overlevering van ‘Abdoellah ibn ‘Oemar heeft de Boodschapper van Allah (ﷺ) het volgende gezegd:

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَأَلِإِمَامٌ رَاعٍ وَمَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْنُونَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ

“Eenieder van jullie is herder en een ieder van jullie is verantwoordelijk voor diegenen die onder jullie verantwoording vallen. De heerser is een herder en is verantwoordelijk voor wat onder zijn hoede valt. Een echtgenoot is een herder voor zijn familie en is verantwoordelijk voor hen. Een echtgenote is een herder voor het huis van haar man en is hiervoor verantwoordelijk. Een bediende is een herder voor de eigendommen van zijn meester en is hiervoor verantwoordelijk.” (Overgeleverd door *Sahieh al Boegaarie* #2558 en *Sahieh Moeslim* #1829)

En volgens een andere overlevering van Tamiem ad Daarie, heeft de Boodschapper van Allah (ﷺ) het volgende gezegd:

الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ

“Ad dien (het geloof) is advies, de aanwezigen vroegen “Aan wie?”, de Profeet (ﷺ) antwoordde: “aan Allah en Zijn Boek, Zijn Profeet, de Imaam (leiders) van de moslims en alle moslims.” (Overgeleverd door *Sahieh Moeslim* #55)

Sommige moslims keken naar de situatie van de immigranten in het Westen en zagen dat miljoenen moslims daar leefden. Naar schatting wonen er twintig miljoen moslim immigranten in de VS. In Europa ligt het getal ongeveer even hoog; wat inhoudt dat zes procent van de populatie in de EU-lidstaten moslim is. Hierop hebben sommigen de vraag gesteld: “Is het toegestaan voor de moslimminderheden deel te nemen aan de politiek van hun land en verblijfplaats, om zodoende ervoor te zorgen dat hun rechten beschermd blijven en op deze

manier ervoor te zorgen dat moslims in andere landen geholpen worden en de normen en waarden en de cultuur van de Islam tonen aan het gastland?"

Wie zich bewust is van de universele Boodschap van Islam en de verplichting op de *Oemma* om als getuige te dienen voor de mensheid in het moderne staatsleven, zal een dergelijke vraagstelling nooit accepteren. Integendeel zelfs, hij zou de negatieve comprimerende gedachtegang verlaten en veranderen in de gedachtegang van hetgeen verplicht op hem is en positivisme. Dit doet hij in overeenstemming met hetgeen hij kent van de algemene principes van de *Sjarie'a* (wetgeving) en de karakteristieken die de *Oemma* en de *Risaala* (Boodschap).

Zij zouden mogelijk kunnen zeggen: "Het is de plicht van de moslims om op een positieve manier deel te nemen aan het politieke speelveld, om zodoende de rechten te waarborgen en de broeders in het geloof te steunen waar zij zich ook bevinden. Daarnaast dienen zij tevens de waarheid van Islam te verkondigen en haar universaliteit te realiseren."

Wij zeggen: "Dit is een onderdeel van hun 'plicht' omdat wij het niet zien als louter een 'recht' waar compromissen over gesloten kunnen worden, noch is het een toestemming (*roegsa*) die zij niet hoeven uit te voeren."

Wat er wordt bedoeld met het participeren in het politieke leven in het Westen, is dat de moslimgemeenschap samenwerkt met de verschillende politieke terreinen die beschikbaar zijn in hun landen van verblijf. Dit gegeven komt voort uit hun recht om te verblijven in het land zelf. De oproep om deel te nemen vindt plaats op verschillende manieren. De meest voorkomende terreinen zijn: het participeren in politieke partijen, regeren, parlement, gemeenteraad en verkiezingen.

Echter het behartigen van de belangen van de mensen en administratieve zaken kunnen alleen plaats vinden nadat de pertinente regels en oplossingen zijn gedefinieerd. Dit is omdat de *Sjarie'a* van Allah (ﷻ) de moslim beperkt, en hij dient zijn gedrag te baseren op de *Halaal* (toegestane) en de *haram* (verboden). Politiek in de *Sjarie'a* houdt in dat men de belangen dient te behartigen van de mensen door middel van Islam. Dus het behartigen van de belangen door middel van de *Sjarie'a* wetgeving. Hij I zegt:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Maar nee, bij jouw Heer, zij zullen geen gelovigen zijn, voordat zij jou (Mohammed) tot rechter maken over al hun geschillen en in hun hart geen aarzeling vinden aangaande hetgeen jij oordeelt en zij zich geheel en al onderwerpen.” (VBK soera Al Maa’ida 4, aaya 65)

Daarom vinden wij dat het noodzakelijk is om de *Sjarie’a* wetgeving goed te bestuderen wat betreft de deelname aan het politieke leven in het Westen. Wij dienen het tevens op een gedetailleerde manier te bediscussiëren om zodoende tot een conclusie te komen of men werkelijk de belangen behartigt volgens Islam of juist niet.

Deelname aan politieke partijen

Volgens de Encarta encyclopedie 2000 wordt een partij als volgt gedefinieerd: "Een partij is een structuur van mensen die gezamenlijk werkt volgens een bepaalde ingestemde politieke visie. Hoofdkenmerk van een politieke partij is haar organisatie die de sociale en politieke ideeën met haar leden bundelt met als doel deze ideeën in de samenleving, economie en Staat te realiseren door middel van het verkrijgen van regeringsverantwoordelijkheid."

In het politieke woordenboek 'Dizionario Di Politica' staat: "Volgens de bekende definitie van Weber is de politieke partij een verbond met een concreet doel, zij het inhoudelijk van aard, zoals het realiseren van een bepaald materieel of ideëel programma, of van persoonlijke aard, zoals het streven naar bepaalde voordelen of macht met bijbehorende respect voor diens leiderschap en haar gevolg."

Een partij is een structuur bestaande uit personen die gezamenlijk geloven in specifieke ideeën waarvan gewenst is dat deze in praktijk worden gebracht. Met andere woorden een groep die gebaseerd is op een ideologie waar de individuen binnen die groep in geloven en die zij in de samenleving ten uitvoer trachten te brengen. Wat een structuur tot een partij maakt is dus de verzameling van ideeën die de individuen met elkaar verbinden. Daarom is het lidmaatschap van een politieke partij alleen mogelijk wanneer de ideeën waarop deze partij is gebaseerd worden geadopteerd en vervolgens ernaar wordt gehandeld om deze ideeën in het dagelijkse leven te belichamen. Het individuele standpunt of de persoonlijke status van een persoon speelt geen rol binnen een partij. Net zoals er geen waarde aan wordt gehecht wanneer een individu iets verbergt van zichzelf terwijl hij rechtsprekt tussen mensen of hun levens ordent. Wat wel het lidmaatschap van een partij definieert; is het verkrijgen van de leiding over mensen en het rechtspreken tussen mensen aan de hand van de ideeën waarop de partij is gebaseerd. Een lid van een socialistische partij kan zich dan ook niet voorstellen dat hij de zaken van de mensen zal kunnen behartigen aan de hand van kapitalistische ideeën, net zo min als dat het van hem binnen de partij geaccepteerd zal worden steun te betuigen aan standpunten van andere partijen wiens ideeën, idealen en partijprogramma's verschillen van de eigen partij. Mocht hij dit wel doen dan heeft hij zich buiten de partij geplaatst omdat zijn ideeën niet door de leden van de partij gedeeld worden.

Islam heeft het oprichten van politieke partijen toegestaan en de moslim toegestaan om aan deze partijen deel te nemen. Allah (ﷻ) zegt:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Laat er uit jullie een groep [van mensen] voortkomen die oproept tot het Goede[Islam], het behoorlijke gebiedt en het verwerpelijke verbiedt. Zij zijn het die het welgaat.” (VBK soera Ali Imraan 3, aaya 104)

Dit vers duidt op het toestaan van meerdere politieke partijen en duidt er tevens op dat partijen op de Islamitische ‘*aqieda* (basisidee) dienen te zijn gebaseerd en de Goddelijke oordelen dienen te adopteren. Er zijn dus geen partijen toegestaan zoals communistische, socialistische, kapitalistische, seculiere of nationalistische partijen. Met andere woorden; het is niet toegestaan om partijen op te richten die niet gebaseerd zijn op de ‘*aqieda* van Islam. Evenmin is het toegestaan om partijen op te richten die het Goddelijk oordeel niet adopteren. Dit is zo, omdat de aaya (vers) de legitimiteit van de partijen vastgesteld heeft en tevens bepaald heeft welke activiteiten binnen deze partijen ondernomen mogen worden. Deze activiteiten zijn: het oproepen tot *al gair* (het goede) - en dat is tot Islam -, het gebieden van *al ma’roef* (het behoorlijke) en het verbieden van *al moenkar* (het verwerpelijke). Degene die deze activiteiten onderneemt, moet ervoor waken dat dezen gebaseerd zijn op Islam, waarop vervolgens hij deze zal uitdragen en zijn Goddelijke oordelen (wetgeving) zal adopteren. Echter wie een groep vormt op basis van het communisme, het socialisme, het kapitalisme, het secularisme - of op basis van een gedachte dat in tegenspraak is met Islam of niet gebaseerd is op de ‘*aqieda* van Islam - mag geen oordelen adopteren die daaruit voortvloeien. Want daarmee adopteert hij oordelen die niet afkomstig zijn uit de Islamitische ‘*aqieda* maar uit een basisidee van *koefr* (ongeloof). Een dergelijke partij zal dan gevormd worden op basis van *koefr* en zal vervolgens gestructureerd worden volgens diens ideeën en oordelen.

De politieke partijen in het Westen zijn partijen die gebaseerd zijn op het socialisme, het kapitalisme, het secularisme, het nationalisme, of op basis van de democratie. Deze zijn dus niet gebaseerd op Islam, waardoor zij andere oordelen en ideeën adopteren dan die van Islam.

De moslim die lid wil worden van één van deze partijen en deel wil nemen aan haar activiteiten zal niet kunnen ontkomen aan het adopteren van de ideeën van de partij bij wie hij zich zal voegen, en de zaken van de mensen behartigen met deze ideeën als maatstaf. Deze handeling is uit *Sjar’i* oogpunt klaarblijkelijk

haraam omdat dit de moslim een blok laat vormen aan de hand van *koefr* ideeën. Tevens roept zodoende op tot *koefr* bij het uitdragen van de ideeën van de partij tot welke hij zich gevoegd heeft. Zo ook zal hij zondes begaan wanneer hij de belangen van de mensen behartigt, omdat hij dit niet zal doen aan de hand van de Goddelijke oordelen van Islam. Echter hij zal dit eerder doen aan de hand van de ideeën van de partij waarvan hij lid is geworden.

Bovendien is het vanzelfsprekend dat elke partij een programma heeft waartoe deze oproept en die de partij in de samenleving, het leven en de Staat ten uitvoer wil brengen. Wanneer een partij oproept om op haar te stemmen dan doet een partij dat op basis van haar partijprogramma. De partij presenteert dit als zijnde een integraal programma dat de verschillende aspecten van het politieke en economische leven omvat, evenals wat ook wel het maatschappelijk leven wordt genoemd, omvat. Wanneer een persoon toetreedt tot een partij dan zal hij oproepen tot het volledige programma dat geadopteerd is door zijn partij. Tevens zal hij de mensen verzoeken op zijn partij te stemmen zodat hij zijn geadopteerde programma ten uitvoer kan brengen wanneer het de partij lukt om te winnen met een meerderheid van stemmen. Of er kan voor gezorgd worden dat er invloed uitgeoefend wordt op andere partijen die aan de macht zijn gekomen, wanneer de partij niet aan voldoende stemmen heeft kunnen komen om in de regering te kunnen deelnemen. Tenslotte kunnen zij de regering tot verantwoording roepen wanneer de partij tot de oppositie behoort. Wanneer hetgeen waartoe een partij oproept niet gebaseerd is op de Islamitische '*aqieda* en de Goddelijke oordelen, dan is het niet *djaa'iz* (toegestaan) om daartoe op te roepen of lid te worden van zo'n partij. Allah (ﷻ) zegt:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“En helpt elkander in deugdzaamheid en vroomheid maar helpt elkander niet in zonde en overtreding. En vreest Allah. Waarlijk, Allah is streng in het straffen.” (VBK soera Al Ma'ida 5, aaya 2)

En de Profeet (ﷺ) heeft gezegd:

مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ

“Degene die leidt naar het goede zal dezelfde beloning krijgen als degene die het praktiseert.” (Overgeleverd door *Sahieh Moeslim* #1893)

Zo ook zal degene die men leidt naar het slechte, zoals *koefr* en *haraam*, dezelfde zonden dragen als degene die het praktiseert.

De moslim die lid wil worden van een partij in het Westen heeft niet de keuze om een programma te accepteren of te verwerpen. Net zo min als dat hij, uit partijpolitiek oogpunt, het recht heeft om delen van het verkiezingsprogramma goed te keuren en ertoe op te roepen, of delen af te keuren en te negeren, nadat de verantwoordelijke instanties binnen de partij het partijprogramma hebben goedgekeurd. Zo is het voor een moslim die lid is van een politieke partij niet toegestaan om bijvoorbeeld tegen homoseksualiteit te zijn, wanneer het verkiezingsprogramma oproept om homoseksuelen wettelijk toe te staan trouwakten op te stellen. Sterker nog, hij dient tot dit deel van het verkiezingsprogramma op te roepen net zoals hij tot de andere delen oproept. Indien er betreffende dit vraagstuk om zijn mening wordt gevraagd dient hij de geadopteerde mening van de partij te verkondigen en het voorstel te steunen. Dit geldt voor elk deel van het verkiezingsprogramma of partijprogramma en voor elke clause, zolang deze door de partij door een meerderheid binnen de partij is aangenomen. Daarom is het hem niet toegestaan een ander politieke lijn aan te houden dan de lijn van zijn partij, ook al zou de politiek tegen de moslims en hun belangen zijn. Bijvoorbeeld wat een moslim in de Duitse FDP is overkomen toen hij een verschillend standpunt innam ten opzichte van de joodse entiteit. Het enige wat hij deed, was het bekritisieren van de politiek van de toenmalige premier van “Israel” Sharon, ten aanzien van de Palestijnen. Desondanks was er geen plaats meer voor hem binnen de partij, die schaamteloos vrijheid van meningsuiting en democratie blijft prediken.

Wat is nog weerzinwekkender voor een moslim dan te verworden tot een prediker van wulpsheid, zedeloosheid en *koefr*? Laat staan dat een moslim een verdediger wordt van hetgeen Allah (ﷻ) juist heeft verboden in zijn oordelen en wat de Profeet (ﷺ) heeft afgewezen in zijn *soenna*? Kunnen moslims over dit verbod met elkaar redetwisten, of zelfs elkaar hiervoor bevechten op een onethische manier?

En hoe kan een verbod van een dergelijke daad, zoals het toetreden tot politieke partijen in het Westen, het samenwerken met haar en het oproepen tot haar partijprogramma's, een oorzaak van onenigheid tussen de moslims zijn? En hoe kan het waard zijn hierover te twisten?

Wij zijn verbaasd door sommige moslims en hun roekeloosheid ten opzichte van de *Dien* van Allah I, wanneer zij het toestaan voor een moslim om te werken in

zulke *koefr* partijen en dit zelfs verplicht stellen! We vragen hen om *daliel* (bewijsvoering) uit het Boek van Allah (ﷻ) en de *soenna* van Zijn Boodschapper (ﷺ) waaruit zij het toestaan of verplichten om te werken met politieke partijen in het Westen, ondanks alle overtredingen die men daardoor maakt op de '*aqieda* en de *Sjarie*'a. Wat doen zij dan met de honderden *Sjar*'i teksten die het verbieden dat een moslim iets van *koefr* mag adopteren, of ernaar uitnodigt of ervoor te werken? Deze teksten verplichten expliciet om de *koefr* en *haraam* tegen te gaan in welke vorm dan ook!

De moslim die wenst deel te nemen in de politieke partijen in het Westen heeft twee keuzes: of hij sluit zich bij hen aan en is overtuigd van hun ideeën en adopteert hun visies. Waarvan wij zeggen dat deze persoon ten minste een *faasiq* (overtreder) is, die overduidelijke overtredingen begaat (moge Allah deze persoon ervan behoeden dat zijn overtredingen hem leiden naar *koefr*). Een andere optie zou kunnen zijn dat hij de intentie heeft om de niet moslims te misleiden door zich aan te sluiten bij een van hun partijen, met als doel om sommige voordelen te behalen voor de moslims. Dit doet hij dan terwijl hij openlijk verkondigt te geloven in de ideeën van de partij, terwijl hij dit innerlijk verwerpt. Dit is klaarblijkelijk het werk van een hypocriet en van de leugenaars en een duidelijke *haraam* waar de moslims ver weg van moeten blijven. Hoe kan een moslim het juiste beeld geven van Islam aan de niet moslims terwijl hij vanaf het begin af aan de mensen voorliegt?

Deelname aan de regering

Regeren betekent autoriteit en het uitoefenen van deze autoriteit bij het implementeren van de wetgeving. De regering is het orgaan dat alle zaken regelt binnen een land. In de Encarta encyclopedie wordt de regering als volgt omschreven: *“De staatsorganen (personen en instituties) die de leidende en sturende rol vervullen binnen een politieke menselijke entiteit. Volgens het politieke woordenboek is de regering de verzameling van personen die de politieke macht uitoefenen, en bepalen in deze hoedanigheid de politieke richting van een gemeenschap...”*

Volgens het filosofische woordenboek van Jaqueline Russ (Dictionnaire De Philosophie, J. Russ) is regeren:

1. Het orgaan dat de politieke autoriteit bezit in een Staat;
2. De samenstelling van instituties of organisaties die binnen een bepaalde Staat de macht uitoefent (zowel wetgevende, als uitvoerende, als gerechtelijke macht);
3. In nauwere zin van de voorgaande definitie is de regering dus een uitvoerende autoriteit die leiding heeft over een Staat en de wetten ten uitvoer brengt.

Uit het voorgaande kan worden opgemaakt dat regeren dus betekent; het opstellen van wetten en het uitvoeren van die wetten. Met het deelnemen aan de regering in een Westers land wordt dus het verkrijgen van beslissingsbevoegdheden bedoeld, zoals het bekleden van een ministerspost.

De overheid is overal ter wereld gebaseerd op de grondwet van het land. Het voert de wetten in de grondwet uit en zorgt voor de instandhouding van zowel de grondwet alsmede de wetten die hieruit voort vloeien. Zo zijn ook alle overheden in het Westen gebaseerd op Westerse grondwetten. Zij zorgen ervoor dat de instandhouding en uitvoering van deze grondwetten en de daaruit voortkomende wetten gewaarborgd blijft.

Wie een blik werpt op de Westerse grondwetten en wetten ziet dat deze wetten van *koefr* zijn. Want de grondwet is de wet die de basis vormt aan de hand waarvan de rechten en de plichten van het individu en de groepen worden vastgesteld, zowel in economisch, maatschappelijk als politiek opzicht. Tevens reguleert het de autoriteit en haar taken. De wetten zijn de gedetailleerde uitwerking van oordelen die worden vastgesteld om de rechten en plichten te

regelen zoals deze worden gegarandeerd in de grondwet. Bijvoorbeeld het regelen van het eigendomsrecht, het beleid ten aanzien van inkomens, oordelen over bestraffing en andere benodigde details ten aanzien van de uitvoer van de grondwet en de bescherming van de fundamenteën van deze grondwet. In de Westerse landen zijn de grondwetten niet gebaseerd op de wetten van het Boek zoals door Allah (ﷻ) is geopenbaard en zoals door zijn Profeet (ﷺ) is overgeleverd in zijn *soenna*. Het is niet gebaseerd op de fundamenteën van de Islam noch op de oordelen van de Islam en is zelfs volledig in strijd met de Islam. Dit komt doordat de grondwetten zijn gebaseerd op het idee van de scheiding van religie en het leven (scheiding van kerk en staat). De heerschappij ligt in de handen van het volk doordat zij het volk het recht tot wetgeving toestaat, in plaats van dit recht te beperken tot Allah (ﷻ). Daarentegen zijn de grondwet en de wetten in Islam gebaseerd op de Islamitische ‘*aqieda* die het recht van wetgeving enkel aan Allah (ﷻ) toekent en niet aan de mens. Het stelt dat de religie van Allah (ﷻ) heerst over alle aspecten die het bestaan aangaan. En wat beschouwd kan worden als gelijkenis tussen oordelen, bijvoorbeeld in het eigendomsrecht, het kiezen van de machthebber en het ter verantwoording roepen van de machthebber is louter een overeenkomst in de details, maar kent een duidelijke tegenstrijdigheid in de fundamenteën waaruit dit oordeel voortkomt.

De moslim die wenst deel te nemen aan de regering in de Westerse landen, zoals de bekleding van een ministerspost van een ministerie in een willekeurige regering, is gebonden aan de grondwet van de Staat en haar wetgeving. Hij heeft het niet voor het kiezen bij het uitvoeren van de wetten, net zomin als dat hij de grondwet of wat gebruikelijk is daarin kan verloochenen. Sterker nog, hij zal deze wetten moeten verdedigen en waakzaam deze wetten ten uitvoer moeten brengen. Met andere woorden, de moslim die aan de macht wil deelnemen, zal wetten van *koefr* ten uitvoer moeten brengen en de op *koefr* gebaseerde grondwet en wetgeving moeten verdedigen. Er bestaat geen twijfel over het verbod op deze praktijken. Het verbod op deze handeling is in vele geopenbaarde teksten vastgelegd zoals in de volgende verzen:

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“En wie niet oordeel vellen volgens wat God heeft neergezonden, dat zijn de ongelovigen.” (VBK soera Al Maa’ida 5, aaya 44)

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

“En wie niet oordeel vellen volgens wat God heeft neergezonden, dat zijn de onrechtplegers.” (VBK soera Al Maa’ida 5, aaya 45)

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“En wie niet oordeel vellen volgens wat God heeft neer gezonden, dat zijn de verdorven mensen.” (VBK soera Al Maa’ida 5, aaya 47)

Het woord "jahkoem" in deze verzen betreft een ieder die de bevoegdheid heeft, of over macht beschikt om te beslissen of om wetten uit te voeren. Dit kan een Staatshoofd zijn, een minister-president of één van de uitvoerende organen van zijn beleid. Men kan denken aan een minister of iemand die zijn bevoegdheid aan de minister dankt. Iedereen dus die over een bevoegdheid beschikt om te beslissen of deze uit te voeren, valt onder het woord "jahkoem" zoals vermeld in bovengenoemde verzen en andere soortgelijke verzen. Wie dus een beslissing neemt en uitvoert die niet door Allah (ﷺ) is toegestaan, regeert dus niet volgens hetgeen Allah (ﷺ) heeft voorgeschreven. Ongeacht of dit gebeurt door een onwetende of door een geleerde met kennis. En ongeacht of men met een willekeurig excuus of willens en wetens op basis van zijn overtuiging handelt tegen de wetten van Allah (ﷺ) in. Dit geldt voor de werkelijke regenten alsmede voor de agenten die van hen volmachten hebben gekregen. Zij allen heersen dus niet volgens hetgeen Allah (ﷺ) heeft neer gezonden, en de genoemde verzen betreffen hen en iedereen die regeert met de wetten van *koefr* en de systemen van *koefr*. Wie dus uit onwetendheid heerst volgens wetten die niet door Allah (ﷺ) zijn neer gezonden en het verordende oordeel vervolgens ontdekt, maar de wetten desondanks niet verandert, is dus zondig. En voor wie willens en wetens heerst volgens wetten die niet door Allah (ﷺ) zijn neer gezonden valt in één van de twee volgende categorieën die eindigen in het vuur: de *kaafir* die uit het geloof is gestapt of een persoon die *faasiq* is. Allah (ﷺ) zegt tevens:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

“En oordeel tussen hen volgens wat God heeft neer gezonden en volg hun neigingen niet en wees voor hen op je hoede dat zij je niet weglokken van een deel wat God tot jou heeft neer gezonden.” (VBK soera Al Maa’ida 5, aaya 49)

Dit is een dwingend bevel van Allah (ﷺ) aan zijn Boodschapper (ﷺ) en de moslims en vooral hun heersers na hem, dat het een absolute plicht is volgens

de wetten van Allah (ﷻ) te regeren in zowel geboden als verboden. Het verbiedt hun de begeertes te volgen en waarschuwt hen ervoor ook maar iets te verloochnen van hetgeen Allah (ﷻ) heeft neer gezonden. Dientengevolge wordt degene die deelneemt aan de regering in een Westers land, en dus het dwingend gebod van Allah (ﷻ) om te regeren met de wetten die Hij heeft neer gezonden negeert, geclassificeerd als zijnde dwalend en volgt zodoende de eigen begeertes.

De Koran heeft de absolute soevereiniteit van het Goddelijk oordeel sterk benadrukt. Dit wordt in zo'n mate zelfs benadrukt dat degenen die niet het Goddelijk oordeel in de relaties tussen de mensen hanteren, als ongelovigen bestempeld worden.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

“Maar nee, bij jouw Heer, zij geloven pas [echt] als zij jou tot scheidsrechter maken over wat bij hen omstreden is (..)” (VBK soera An Nisaa 4, aaya 65)

Dit vers toont aan dat het niet enkel voldoende is om te regeren volgens de wetten van Allah (ﷻ), maar eist bovendien de volledige overgave, zonder dat er innerlijk enige twijfel resteert. Het vers gaat namelijk verder:

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“(..)en als zij dan bij zichzelf geen moeite hebben met wat jij geoordeeld hebt en het volledig aanvaarden.” (VBK soera An Nisaa 4, aaya 65)

Dit is de ultieme oproep de wetgeving van Allah (ﷻ) te doen zegevieren, en af te keren van alle andere wetgevingen en systemen (Tafsier at Tabari).

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Het oordeel komt alleen God toe. Hij beveelt dat jullie alleen Hem dienen. Dat is de juiste godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet.” (VBK soera Joesoef 12, aaya 40)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا

“Heb jij degenen niet gezien naar die beweren te geloven in wat naar jou is neergezonden en in wat er al voor jou tijd is neergezonden, dat zij voor een uitspraak bij de Taghoet (Taghoet: alles wat anders dan Allah wordt aanbeden zoal bijvoorbeeld een mens, een beeld, een boek, etc....) in beroep wensen te gaan, hoewel hun bevolen was daarin niet te geloven. De Satan wenst hen ver te laten afdwalen.” (VBK soera An Nisaa 4, aaya 60)

In dit vers veroordeelt Allah (ﷻ) degenen die zeggen te geloven in de Koran, de soenna en de andere overgeleverde boeken, maar desondanks het rechtsoordeel bij *at taaghoet* zoeken. De systemen van *koefr* zoals die ten uitvoer worden gebracht in het Westen zijn deze *taaghoet* (zie vers hierboven) zelf. De moslim behoort de regering van de *koefr* systemen te verwerpen en dient er niet in te geloven om aan de eisen van dit vers te voldoen. Hoe vergaat het dan met degene die deze eisen in het vers naast zich neerlegt en zelf regent in het systeem van ongeloof wordt?

De moslims in het Westen zijn niet de eersten die de mogelijkheid tot deelname aan regeringen in systemen van *koefr* aangeboden kregen. Zij waren ook niet de eersten die hier tegenover een positie in moesten nemen. In de *siera* (biografie van de Profeet (ﷺ)) werd de deelname aan de regering door de Profeet p afgewezen. De Profeet p beschouwde het aanbod niet als interessant noch had hij hier enig belang bij.

Van Ibn ‘Abbaas werd overgeleverd dat de kopstukken van Qoeraijsj zich hadden verzameld, en waren overeengekomen dat zij een gezant naar Mohammed (ﷺ) zouden sturen die hem zou mede delen dat hij naar de edelen van Qoeraijsj moest komen. Deze zouden hem willen spreken en hem verschillende voorstellen willen doen.

De Profeet (ﷺ) is tot hen gekomen denkende dat zij geïnteresseerd waren in hem en zijn boodschap. Hij was bezorgd om hen en wenste dat zij geleid zouden worden en was bedroefd dat zij pijn leden. Dus hij zat met hen en de Qoeraijsj deelden hem het volgende mee: *“O Moehammed, wij zijn gestuurd omdat wij jouw excuses willen. Nooit hebben wij een man van onder de Arabieren gezien die zo een mate van calamiteiten teweeg heeft gebracht dan dat jij hebt gedaan. Jij hebt onze goden gelasterd en onze voorvaderen en wijze mannen beschuldigd*

van zedeloosheid en dwaling. Zodoende heb jij een tweespalt teweeg gebracht tussen ons. Jij hebt geen moeite gespaard om onze banden te vervreemden. Als jij dit doet om het geld, dan zullen wij samenspannen om jou van ons geld te geven zodat je de rijkste onder ons zult zijn. En als je eer wenst dan laten wij je onze heer zijn. En als je het koningschap wenst, laten wij je onze koning zijn. En Als je onder invloed bent van een kwade geest die je teistert en domineert, dan zullen wij je de beste doctoren sturen zodat zij je kunnen genezen."

De Profeet zij tegen hen: "...ik ben niet tot jullie gekomen met mijn Boodschap om van jullie geld te vragen, of om de nobelheid van jullie te verkrijgen, of om het koningschap op te eisen. Echter, Allah heeft mij als Boodschapper naar jullie gestuurd, Hij heeft het Boek aan mij geopenbaard, en heeft mij bevolen om een verkondiger en waarschuwer voor jullie te zijn. En ik heb jullie de boodschap van Allah verkondigd en ik heb jullie geadviseerd. Als jullie van mij accepteren waarmee ik ben gekomen, dan is dit goed voor jullie in dit leven en jullie hiernamaals. En wanneer jullie dit verwerpen dan zal ik geduldig zijn, tot het oordeel van Allah tussen ons wordt geveld."

In het voorgaande is een duidelijk voorschrift van de Profeet (ﷺ). Ondanks de grote voordelen die het koningschap voor vooral de zwakke moslims in Mekka bood, is het duidelijk in de tekst te zien dat de Profeet (ﷺ) besloten had deze af te wijzen. De Profeet (ﷺ) heeft de totale heerschappij en niet enkel alleen de deelname aan een regering van *koefr* afgewezen. Aangezien voor de moslims de verplichting geldt het voorbeeld van de Profeet te volgen, is het onze plicht in dit geval het standpunt van de Profeet (ﷺ) te adopteren, in het bijzonder omdat de realiteit van de moslims in Mekka gelijk is aan de realiteit van de moslims in de Westerse landen. In beide gevallen vormen zij een minderheid onder een meerderheid van niet-moslims.

Samengevat kan worden vastgesteld dat deze Goddelijke oordelen en anderen, eenduidig het verbod op het regeren buiten de wetten zoals neergezonden door Allah vastleggen. Evenzo is het verboden deel te nemen aan *koefr* regeringen in het Westen. Wij hebben de geopenbaarde teksten bestudeerd en wij zijn geen enkele bewijs of aanwijzing tegen gekomen of ook maar iets wat daarop lijkt, dat het participeren in Westerse *koefr* systemen toelaat. Er is geen enkele aanduiding die aangeeft dat het toegestaan is om deel te nemen aan *koefr* regeringen in Westerse landen, en wat dus als bewijs zou kunnen dienen voor degenen die het tegendeel beweren. Uiteraard dienen deze bewijzen binnen de randvoorwaarden

die gelden voor de interpretatie van wetteksten bestudeerd te worden, en dienen deze niet verkeerd geïnterpreteerd te worden.

Deelname in het parlement

Het parlement of de volksvertegenwoordiging, is een instituut binnen het democratische systeem dat het opstellen van wetten als taak heeft, oftewel het is de wetgevende macht die door het volk is gekozen. (Zie *Encarta Encyclopedia* en de *Dictionary of Politics* blz.747-757)

De volksvertegenwoordiger in het Westers parlement, ongeacht de Staatsvormen in de Westerse staten, heeft hoofdzakelijk een aantal taken:

1. Het controleren en terechtstellen van de regering;
2. Het uitvaardigen van wetten;
3. Het uitspreken van steun aan de regering;
4. Het kiezen van een president en het ondertekenen van overeenkomsten en verdragen.

Doorgaans vergelijkt men het parlement met de *Madjlis oel Oemma* (Raad van de *Oemma*) of *Madjlis oesj Sjoera* (Raad van Consultatie) in de *Khilafa*. Als uitgangspunt worden beide raden de vertegenwoordigen van de mensen genoemd omdat de *Sjarie'a* raden van vertegenwoordiging behandelt. Beide vertegenwoordigingen verschillen echter sterk in hun takenpakket. De *Madjlis oel Oemma* in de Islamitische Staat, heeft een adviserende functie, bespreekt de wetten en de Goddelijke oordelen die de *Khaliefa* wil adopteren en rekent de uitvoerende machthebbers af. De moslims die hieraan deelnemen hebben het recht om genomineerden tot het Kalifaatschap te beperken. Tevens kan het verschil tussen beide vertegenwoordigingen benadrukt worden door de taken van beiden te toetsen aan het Goddelijk oordeel.

De eerste taak: controle en terechtstelling van de regering

Het terechtstellen van de heersers is een taak wat blijkt uit de Goddelijke bronnen. Deze duiden aan dat het terechtstellen van de heersers niet enkel optioneel is, maar zelfs een verplichting is. Deze taak valt onder *al amr bil ma'roef wa an nahie 'an il moenkar* (het aansporen tot het behoorlijke en het verbieden van het kwade.). Allah (ﷻ) heeft voor deze daden een rijkelijke beloning in het verschiets gesteld. Van Taariq ibn Sjihaab is het volgende overgeleverd:

أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَقَدْ وَضَعَ رِجْلُهُ فِي
الْغُرْزِ: أَيُّ الْجِهَادِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

"Een man vroeg aan de Profeet (ﷺ) die zijn voeten in de stijgbeugels van zijn paard had gezet: Welke Djihad is het beste?" Waarop de Profeet (ﷺ) antwoordde: "Een woord van waarheid tegen een tirannieke heerser" (Overgeleverd door Aboe Dawoed, Soenan #4344)

Deze taak dient echter op basis van Islam en de wetgeving van Islam plaats te vinden. Het is daarom niet toegestaan machthebbers op basis van concepten van ongelof, diens wetten of systemen van het ongelof, ter verantwoording te roepen omdat het controleren en terechtstellen inhoudt dat men een gebod of verbod afdwingt. Het terechtstellen vereist van degene die terechtgesteld wordt dat hij afstand doet van zijn beleid, en een andere weg inslaat dan die hij goedgeeft. Het gebieden en verbieden is enkel valide mits het in overeenstemming is met het Goddelijk oordeel.

Het terechtstellen van de machthebbers door volksvertegenwoordigers in het parlement in het Westen vindt enkel plaats op basis van Westerse ideeën die gebaseerd zijn op secularisme en kapitalisme, en die in lijn zijn met de grondwetten en wetten die aanwezig zijn in een land. De moslim volksvertegenwoordigers in de Westerse parlementen kunnen enkel op de hierboven genoemde basis de machthebbers afrekenen. Echter, dit is een ongeoorloofde manier van terechtstellen, het is niet gebaseerd op de Islam. Men kan zich voorstellen dat in de zogenaamde parlementen in de Islamitische wereld de controlerende taak uit Islamitisch oogpunt kan worden uitgevoerd, aangezien haar grondwetten onderdelen bevatten die vaststellen dat de grondwetten voortkomen uit de *Sjarie'a*, of omdat de meerderheid in het parlement bestaat uit moslims. Dit in tegenstelling tot het Westen. Dus is het op basis van deze beredenering onmogelijk dat rekenschap in het Westen op basis van de Islam kan geschieden.

De tweede taak: wetgeving

De wetgeving behoort in de Islam uitsluitend aan Allah (ﷻ) toe, aangezien de soevereiniteit van de wetgeving enkel aan Hem toebehoort. Wanneer de *Khaliefa* in de Islamitische Staat wetten samenstelt, dan is hij verplicht deze wetten te baseren op de Islamitische jurisprudentie, wanneer het wetgevende aspecten betreft. Wanneer het gaat om wetten waarin de *Khaliefa* gemachtigd is naar

eigen oordeel of verstand van zaken te handelen, dan dient ook dit in overeenstemming zijn met de *fiqh* (Islamitische jurisprudentie).

In het Westen behoort de soevereiniteit aan het volk, en het volk vaardigt wetten uit in het parlement waarover vervolgens wordt beslist, waarna de wetten worden aangenomen. Het uitvaardigen van wetten vindt plaats op basis van de grondwet van het land, en binnen het kader van de bestaande wetten. De moslim volksvertegenwoordiger die deelneemt aan het uitvaardigen van wetten, zal dat, net als al zijn collega- volksvertegenwoordigers, doen met de aanname dat zij gerechtigd zijn wetten uit te vaardigen. Zij gaan zodoende uit van de grondwetten van *koefr* en haar regels. Dit is juist hetgeen in het volgende vers expliciet wordt verboden, en waarin de pleger van deze daad wordt vergeleken met de volgelingen van de eerdere openbaringen (Joden en Christenen). Allah (ﷻ) zegt:

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

“Zij namen hun Schriftgeleerden en hun monniken tot heren in plaats van God”
(VBK soera At Tauba 9, aaya 31)

At Tirmidhi en Al Baihaqi overleveren van ‘Adie Ibn Haatim dat hij vertelde:

Ik kwam tot de Profeet toen hij het volgende verse uit soera at Tauba reciteerde:”

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

“Zij namen hun Schriftgeleerden en hun monniken tot heren in plaats van Allah
(VBK soera At Tauba 9, vers 31)

Vervolgens zei de Profeet:

أَمَّا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ ، وَلَكِنْ كَانُوا يُحِلُّونَ لَهُمْ فَيُحِلُّونَ

"Zij hadden hen (eerst) niet aanbeden, maar toen zij voor hen het toegestane verboden hadden verklaard en hetgeen verboden was toegestaan, hebben zij hen hierin gevolgd."

Bovendien betekent het uitvaardigen van wetten waarvan de basis noch de soenna, noch de Koran is, dat men andere wetten dan de wetten van Allah (ﷻ) prefereert, wat vanuit Islamitisch *Sjar'ie* oogpunt verboden is. Allah (ﷻ) zegt:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“Jullie die geloven! Gehoorzaamt Allah en gehoorzaamt de Boodschapper en de gezagsdragers uit jullie midden. Als jullie met elkaar twisten, legt het dan voor aan Allah en de Boodschapper, als jullie in de laatste dag geloven; dat is beter voor jullie en een mooiere afsluiting.” (VBK aaya An Nisaa 4, Vers 59)

Ook zegt Hij (ﷻ):

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Maar nee, bij jouw Heer, zij geloven pas [echt] als zij jou tot scheidsrechter maken over wat bij hen omstreden is en als zij dan bij zichzelf geen moeite hebben met wat jij geoordeeld hebt en het volledig aanvaarden.” (VBK soera An Nisaa 4, aaya 65)

De derde en vierde taak: het vertrouwen uitspreken over de regering, het kiezen van de minister president en het ratificeren van projecten en verdragen.

De regeringen in Westerse landen en in de democratische systemen krijgen pas officieel erkenning, nadat zij zijn samengesteld en wanneer het parlement zijn vertrouwen in de gevormde regering uitspreekt. Wanneer het parlement met de meerderheid van de stemmen met de nieuwe regering instemt, kan de regering officieel aan de slag gaan met zijn taken. Op vergelijkbare wijze geldt dit ook voor de (minister-) presidenten in sommige Westerse landen, die via de volksvertegenwoordiging worden gekozen. Evenzo dienen sommige projecten en overeenkomsten eerst door het parlement te worden goedgekeurd alvorens zij wettelijk worden aangenomen. Het is duidelijk dat de regering en de president handelen op basis van de grondwetten en de regels, zo ook dienen de projecten

en overeenkomsten in overeenstemming te zijn met, en worden goedgekeurd aan de hand van deze grondwetten en regels.

Wanneer de moslimafgevaardigde die zijn vertrouwen over een regering uitspreekt, een project of een verdrag ratificeert, spreekt hij zijn vertrouwen uit over een regering die volgens wetten en systemen van *koefr* handelt, en ratificeert projecten en overeenkomsten die tegenstrijdig zijn met de wetten van de Islam. Al deze handelingen zijn *verboden* omdat de soevereiniteit gegeven wordt aan anderen, en dit is *haraam*. Daarnaast is het een erkenning en goedkeuring van *koefr*. Allah (ﷻ) zegt:

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Is het de rechtspraktijk uit de tijd van onwetendheid die zij nastreven? Wie heeft een betere rechtspraktijk dan Allah voor mensen die overtuigd zijn”? (VBK soera Al Maa’ida 6, aaya 50)

En het is tevens overgeleverd op gezag van Oem Salama dat de Profeet (ﷺ) heeft gezegd:

سَتَكُونُ أُمَرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ عَرَفَ بَرِيءٌ وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ

“Er zullen heersers komen die rechtvaardige en onrechtvaardige daden zullen verrichten. Wie het onrecht erkent, het verandert, of verafschuwt, is vrij van schuld. Wie het onrecht verafschuwt is gered. Echter, wee degene die het onrecht accepteert en volgt” [Overgeleverd door *Sahieh Moeslim* #1854]

Is er een grotere goedkeuring en bewerkstelling van het ongeloof dan het accepteren van een regering en het ratificeren van wetten en projecten, die tegenstrijdig zijn met de wetten die door Allah (ﷻ) zijn geopenbaard?

Deelname aan de verkiezingen

De verkiezingen zijn een manier van het verlenen van *tawkiel* (volmachten). Het is een stijl om een willekeurige persoon te kiezen die met een zekere volmacht kan gaan regeren. De methode van verkiezingen op zich is niet een methode die uit *Sjar'i* oogpunt *haraam* is maar eerder *moebaah* (vrijgelaten). De manier waarop, is niet iets nieuws. Zo is in de *siera* van Ibn Hisjaam, vermeld bij de *bai'a* (eet van trouw) van Al 'Aqaba, door de Profeet (ﷺ) gezegd tegen de stammen van Auws en Gazraadj (de twee stammen uit Medina):

أَخْرِجُوا إِلَيَّ اثْنَيْ عَشَرَ مِنْكُمْ يَكُونُوا كُفَلَاءَ عَلَى قَوْمِهِمْ

"Brengt mij vanuit jullie twaalf vertegenwoordigers die namens hun gemeenschap en henzelf spreken."

Zij werden dus verzocht hun vertegenwoordigers te kiezen.

Met de deelname aan de verkiezingen in de Westerse landen, als deel van het politieke leven, wordt concreet het kiezen van de regenten, parlementsleden en het kiezen van gemeenteraadsleden bedoeld. Het Goddelijk oordeel betreffende deelname aan deze verkiezingen hangt nauw samen met hetgeen in deze verkiezingen wordt verlangd. Wanneer het verkiezingen betreft waarin wordt gevraagd om mensen te kiezen die verboden handelingen gaan verrichten, dan is deelname absoluut verboden. Aangezien het regeren in het Westen gebaseerd is op verboden wetten en het parlement de taak heeft om wet te geven en daarbij de wetgevende macht niet aan Allah (ﷻ) toe laat komen, dus wetten van *koefr* hanteert, en de gemeenteraden verboden handelingen toestaat, is het deelnemen aan verkiezingen in het Westen absoluut verboden. Dit geldt tevens voor gemeenteraadsverkiezingen, parlementsverkiezingen en presidentsverkiezingen. Dit is omdat via deze verkiezingen volmachten worden gegeven aan personen om verboden handelingen te verrichten. Hierbij is het verder totaal irrelevant of de kandidaat een moslim of een niet moslim is, aangezien de criteria hiervoor de handelingen en de volmachten zijn en niet de kandidaat zelf.

Wat de verkiezingen voor partijleden van een partijlijst bovendien nog meer verbiedt, is het feit dat het bij verkiezingen binnen partijen gaat om het partijprogramma dat de wetten van de Islam tegenspreekt. Wanneer een moslim namelijk zijn stem aan een partij of partijlid geeft, dan spreekt hij niet zijn steun uit aan de persoon maar aan de partij met haar partijprogramma, met alles wat

het programma inhoudt. Bovendien stemt men in met alle wettelijke bepalingen die de partij toestaat en verbiedt. Dit in tegenstelling tot waartoe sommige moslims oproepen, namelijk het stemmen op een bepaalde partij omdat deze partij bepaalde belangen voor moslims zal behartigen, of omdat deze partij een bepaalde zaak beter steunt dan de andere partij. Het uitbrengen van een stem op een partij betekent niet dat zijn intentie of bedoeling om een bepaald belang te behartigen wordt gerealiseerd. De uitgebrachte stem op de partij betekend echter een erkenning van het gehele partijprogramma, of de stemmer dit nu wil of niet.

Het kiezen van een heerser wordt met nog meer zonden belast, omdat het om een keuze van een *kaafir* (ongelovige) machthebber gaat. Het is in de Islam verboden dat een *kaafir* de macht krijgt omdat een vereiste voor een heerser is dat hij moslim is.

Antwoorden op schijnargumenten

Enkele moslims hebben de deelname aan het politieke leven in Westerse landen, uitgaande van de zogenaamde *fiqh oel aqalliyaat* (minderheden jurisprudentie), toegestaan. Deze zogenaamde jurisprudentie voor minderheden hebben zij als volgt gedefinieerd: *“Het is een speciale vorm van jurisprudentie die het Goddelijk oordeel koppelt aan de locatie en de omstandigheden van de gemeenschap. Het is de jurisprudentie van een beperkte gemeenschap die zich in bijzondere omstandigheden bevindt. Er zijn voor hen bepaalde zaken toegestaan die voor anderen niet zijn toegestaan. Deze vorm van jurisprudentie vereist van degene die het aanneemt een gedegen kennis van sommige sociale wetenschappen, voornamelijk sociologie, economie, politicologie en internationale betrekkingen.”*

De toestemming tot deelname aan het politieke leven hebben zij met verscheidene argumenten proberen te rechtvaardigen. De belangrijkste daarvan zijn de volgende:

a. Rationele onderbouwing zoals:

- Het idee van staatsburgerschap¹;
- De mondiale communicatievernatting waarin culturen samenkomen en waarin verschillende volkeren leven in één gezamenlijke plaats (een zogenaamd ‘werelddorp’).

b. Rechtvaardiging op basis van de *Sjarie’a*, zoals:

- Het verhaal van de Profeet Joesoef (as)² en de bewering dat hij deelnam aan de regering van Egypte;
- De *maslaha* (belang) van moslims en Islam. Dit betekent dat elke positie of ambt die de moslims verkrijgen, of wanneer ze in staat zijn degenen in dergelijke posities te beïnvloeden, allen een voordeel zijn voor hen omdat dit hun situatie verbetert en hiermee de systemen en wetten kunnen veranderen die hun aanwezigheid beïnvloeden of die niet te harmoniseren zijn met het morele gedachtegoed van Islam. Dit principe wordt tevens gepromoot opdat men hiermee de beslissingen met betrekking tot de Islamitische volkeren elders zou kunnen beïnvloeden. Alle rechtsmiddelen die dit nobele doel dienbaar zijn, worden in gelijke mate als geldig gezien (ofwel het doel heiligt de middelen). Dit omvat ook de kandidatuur van moslims voor

1 <http://www.islamtoday.net/>

2 <http://www.islamtoday.net/>

verschillende politieke ambten, of onder andere het verkiezen van niet moslim kandidaten wanneer dezen voor de moslims voordeliger; of ten minste het minst schadelijk zijn, en het steunen van hem middels financiële wegen. Allah (ﷻ) heeft ons toegestaan, niet moslims met respect te behandelen en met hen goede banden te onderhouden zonder hiervoor enige tegenprestaties te verwachten. Dus hoe zal het dan zijn, volgens hun retoriek, als er bij het steunen van een dergelijk persoon er een duidelijk gewin of voordeel te behalen valt?;

- Het vasthouden aan het Goddelijk oordeel als het gaat om de geografische ligging: Zo behoort de aarde toe aan Allah (ﷻ), en is Islam Zijn *dien*. *Dar oel Islam* (Het land van Islam) is al het land waarop een moslim veilig is met betrekking tot zijn *dien*, zelfs wanneer hij onder een meerderheid van niet moslims leeft. *Dar oel koefr* (het land van ongeloof) is al het land waarop de moslim niet veilig is met betrekking tot zijn *dien*. Zelfs wanneer de meerderheid van haar bevolking zich tot de Islam en de cultuur van Islam rekent.

Dit zijn een aantal van de belangrijkste argumenten die ter rechtvaardiging voor deelname aan het politieke leven in het Westen worden aangevoerd. Het zijn allemaal argumenten die ver weg zijn van de correcte positie die men hierin dient aan te nemen. Derhalve zou de ongeldigheid van deze argumenten op zijn minst kort uitgelegd moeten worden, aangezien een uitgebreide uitwijking niet in het raamwerk van deze uiteenzetting zal kunnen passen.

De weerlegging van de rationele rechtvaardigingen

In principe zou het onderzoek naar de deelname aan het politieke leven in Westerse landen, een onderzoek moeten zijn dat gebaseerd is op het Goddelijk oordeel, en niet een onderzoek moeten zijn dat zich baseert op rationele en verstandelijke overwegingen. Dit komt omdat het uitgangspunt van de handelingen is dat zij gebonden zijn aan de *Sjarie*'a wetgeving; en de *daliel* van de *Sjar*'ie wet wordt gevonden in de *Koran* en de *Soenna* en hun verwijzingen, en niet door het feilbare menselijk verstand. Echter de toegevoegde argumenten van het idee van staatsburgerschap en een 'wereldorp' binnen de bestudering van de *mana*at (realiteit) maakt het noodzakelijk deze onderwerpen te bespreken en onze visie hieromtrent te belichten:

Ten eerste: het idee van staatsburgerschap

Zij stellen dat het idee van staatsburgerschap, zoals wij het vandaag de dag kennen, in de tijd van onze *foeqahaa'* (klassieke geleerden) onbekend was. Er bestond enkel een soort van culturele gebondenheid tot een bepaalde beschaving of een politieke gebondenheid aan een rijk die gebaseerd was op een maatstaf vanuit een specifiek credo. Dit hield in dat degenen met een ander geloof met zorg behandeld werden en met variërende niveaus van tolerantie; reikende van de Spaanse inquisitie (van het ene extreme) tot de *dhimmi* (tot het andere) in de Islam.

Zij stellen verder dat in het verleden het verblijf in een ander land dan het land van oorsprong en de verkrijging van het staatsburgerschap van dat land niet een zaak was gebonden aan bepaalde criteria, zoals geboorte in het gastland, of een bepaalde termijn van verblijf of huwelijk. De immigrant werd eerder onmiddellijk burger wanneer deze met de lokale bevolking de levensovertuiging en de cultuur deelde. Zo niet dan zou de burger altijd een buitenstaander blijven ongeachte de tijd die men spendeert in het land.

Verder beweerden zij dat de oude wereld geen internationaal recht kende en geen diplomatieke betrekkingen die de Staat verplichtte burgers van andere Staten binnen landsgrenzen te beschermen. En daarnaast op een aantal specifieke punten die het recht op staatsburgerschap vereisen, anders te behandelen dan de eigen bevolking.

Deze voorgaande beweringen zijn allen uit verschillende invalshoeken onjuist, en voornamelijk op de volgende punten:

1. Het staatsburgerschap is een term die dezelfde betekenis heeft als de door ons gebruikte begrip *taba'ieja* (gelieerd zijn aan). Iedereen die over *taba'ieja* van de Islamitische Staat beschikt, en besloten heeft in *Dar al Islam* te leven, geniet over volle waarneming van zijn belangen door de Staat, ongeacht zijn ras, huidkleur, of religie. De Islam heeft duidelijk de waarneming van de belangen van de burgers, en toepassing van het recht op de moslims en niet moslims gelijkgesteld. Ook op het vlak van rechten en plichten geldt deze gelijkwaardigheid, behalve op een aantal punten dat specifiek met culturele en religieuze aspecten verbonden is. In het verdrag van Medina staat het volgende:

"... De joden die ons volgen genieten dezelfde hulp en ondersteuning als de gelovigen... De joden van de stam Auwf zijn een gemeenschap met de gelovigen. De joden hebben hun godsdienst en de moslims die van hen." (Overgeleverd in de Siera van Ibn Hisjaam)

Dientengevolge kan niet gezegd worden dat het idee van staatsburgerschap in haar huidige betekenis, een onbekend idee was wat nooit eerder is voorgekomen. Deze bewering is onjuist.

2. Dat de Westerse Staten geboorte en huwelijk als een criterium ter verkrijging van het staatsburgerschap hanteren, verandert niets aan de realiteit van het staatsburgerschap. Dit is namelijk uiteindelijk het resultaat van het langer verblijven in een land. Men verkrijgt het aan de hand van deze of andere criteria. Het verblijf binnen het land is het doorslaggevende criterium ter verkrijging van het staatsburgerschap. Daarom zijn de criteria die worden gesteld van geen betekenis, want de betekenis van het staatsburgerschap wordt er niet door beïnvloedt, ook niet door de *ahkaam* (wetten) die eruit voortvloeien.

3. Om te zeggen dat de ‘oude wereld’ niet zoiets kende als internationale wetten of diplomatische betrekkingen, waarbij elke Staat verplicht was burgers van andere Staten die in haar landen verbleven te beschermen en hen als gelijken te behandelen als haar eigen burgers, is een bewering die in strijd is met de feiten en historie van Islam.

Dit is omdat het principe van "het nakomen van de overeenkomst en het goede buerschap" dominant was in de ‘oude wereld’, zoals zij die noemen. Dit principe was algemeen bekend en werd ten uitvoer gebracht door de Arabieren nog ver voor de komst van de Islam. Net zo werd dit principe gehanteerd door bijvoorbeeld de Abessiniërs. In het verhaal van de Negus en de eerste *Moehadjirien* (migranten) is een goed voorbeeld van dit feit te vinden.

Islam heeft het principe van *al ‘ahd wal djiwaar* (verdragen en bescherming) in de *Sjarie’a* vastgesteld en consequent uitgevoerd. Islam heeft tevens de regels van burgerschap en *taba’iyya* gerechtelijk vastgelegd, en is ingegaan op zowel haar definitie als de omstandigheden waarin beide feiten van toepassing zijn. Het bewijs daarvoor zijn de talrijke wetsteksten uit de *Koran* en de *soenna*, en de voorbeelden uit de praktijk van de Islamitische samenleving in de loop der geschiedenis. Het is overgeleverd dat de Profeet (ﷺ) het volgende zei:

مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بَغَيْرِ طِيبِ
نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Wie een *Moe’aahid* (verdrag contrahent) onrecht aandoet, hem verzwakt, overmatig van hem eist, of hem iets zonder zijn innerlijke acceptatie

In het verdrag van Medina staat:

“... De joden die ons volgen genieten dezelfde hulp en ondersteuning als de gelovigen. De joden van de stam Auwf zijn een gemeenschap met de gelovigen....”

Ibn Djandjawayh vertelt in zijn boek ‘*Kitaab al Amwaaal*’: **“Oemar zag op een dag een man van *Ahl al Dhimma* bedelen. Dus hij vroeg: ‘Wat is er aan de hand?’ De man zei: ‘Ik heb geen geld en de *djizja* wordt op mij geheven. Daarop antwoordde ‘Oemar: ‘Wij zijn niet rechtvaardig met je geweest. We hebben tot jouw ouderdom geprofiteerd en vragen vervolgens *djizya* van jou.’ Daarop droeg ‘Oemar zijn ‘*Aamilien* (gouverneurs) op geen *djizja* meer te ontvangen van de ouderen.”**

4. Het argument van het recht op staatsburgerschap leent zich niet voor een rechtvaardiging voor deelname aan het politieke leven, noch voor een rechtvaardiging voor iets anders. Want het staatsburgerschap is in feite een attribuut voor iemand om saamhorigheid met anderen op een bepaalde grond te delen. Vanzelfsprekend betekent het staatsburgerschap dat de moslim zich aan een stel regels dient te houden. Echter, dit betekent niet dat dit mag oordelen over de *Sjarie’a*, haar *moetlaq* (absolute) teksten mag beperken (*taqjied*), haar *aam* (algemene) teksten mag specificeren (*tagsies*) of haar *moedjmal* (ambivalente) teksten mag verduidelijken (*tabjien*), etc. Wanneer men namelijk de deelname aan een *koefr* regering toestaat op basis van het staatsburgerschap, kan men op gelijke gronden het voeren van een oorlog tegen de moslims toestaan, waarvan duidelijk moge zijn dat dit absoluut ongeldig zou zijn.

Wanneer men het staatsburgerschap aanvoert als reden voor het deelnemen aan het politieke leven, dan impliceert dit dat het een bron wordt voor de Islamitische jurisprudentie, die de *haraam* zaken toestaat en de *halaal* verbiedt. Het mag duidelijk zijn dat dit haaks staat op de duidelijke principes van Islam.

Ten tweede: het idee van een ‘werelddorp’

De wetenschappelijke ontdekkingen, de technologische uitvindingen en de grote ontwikkelingen op het gebied van de telecommunicatie hebben van deze grote wereld een klein dorp gemaakt. Dit feit heeft echter niets van doen met het bepalen van concepten die het menselijk gedrag zouden moeten bepalen. Evenzo heeft dit niets te maken met de vastlegging van de grondwetten van Staten, noch

heeft dit feit iets te maken met de criteria waarop mensen handelen binnen een samenleving. De compressie van tijd en ruimte maakt van een moslim nog geen kapitalist, en van een kapitalist nog geen moslim. Evenmin wordt hetgeen *haram* is *halaal*, of hetgeen *halaal* is *haram*.

De bewering dat de revolutionaire ontwikkelingen op het gebied van telecommunicatie tot globalisatie heeft geleid, en dus tot een vermenging en vernatting van de culturen, welke de gehele wereld tot een *fiqh* van co-existentie zal leiden, is kortweg onjuist. De revolutie op het gebied van de communicatietechnologie, waar de kapitalistische instellingen toe hebben bijgedragen, heeft geleid tot de hegemonie van de kapitalistische ideologie, en heeft bijgedragen aan de verbanning van de Islam als ideologie en systeem voor het leven. De realiteit van co-existentie wordt vaak herhaald in Westerse publicaties en media waarbij de moslims blindelings beweren dat het een middel is voor de verdere uitwisseling van culturen en de erkenning van de aanwezigheid van anderen. Echter in realiteit betekent dit de onderwerping van moslims aan het kapitalisme, ongeacht of dit in hun landen is of in de Westerse landen zelf.

Wederzijdse verstandhouding en co-existentie tussen moslims en andere mensen in Westerse landen moeten plaatsvinden op basis van respect voor de culturele, ideologische en religieuze verschillen, en moeten niet gebeuren op basis van de vernietiging, vervaging of vervanging van dezen, zoals het Westen voor ogen heeft. De deelname aan het politieke leven, zoals dat nu plaatsvindt in Westerse landen, betekent niets meer dan de verdwijning van de eigen specifieke identiteit van de moslims. Zij worden op deze manier van de *ahkaam* van hun *dien* verwijderd. Men dwingt hen (op deze manier) het gedachtegoed van het Westen te adopteren om vervolgens ernaar te handelen en ertoe op te roepen. Dus waar is dan de co-existentie waar men zo mee pronkt?

De weerlegging van hun *Sjar'ie* rechtvaardigingen

Ten eerste: Het verhaal van de Profeet Joesoef (as)

Het verhaal van de Profeet Joesoef (as) is niet geschikt om de deelname aan Westerse regeringen, partijen of parlementen te rechtvaardigen. Dit is gebaseerd op meerdere argumenten waarvan we er twee, met Allah's toestemming, uitvoerig zullen behandelen.

1. In de grondbeginselen van de *oesoel oel fiqh* (fundamenten van Islamitische jurisprudentie) is vastgelegd dat de oordelen van de openbaringen van voor de komst van Islam, geen bron zijn voor de moslims. Het bewijs daarvoor is het volgende vers:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

“En Wij hebben het boek met de waarheid naar jou neer gezonden ter bevestiging van wat er voordien van het boek al was en om erover te waken. Oordeel dan tussen hen volgens wat God heeft neer gezonden en volg hun neigingen niet in afwijking tot wat de waarheid tot jou gekomen is. Voor een ieder van jullie (profeten) hebben Wij een norm en een weg bepaald.” (VBK soera Al Ma’ida 5, aaya 48)

Voor wat betreft de minderheid onder de geleerden, die het volgen van de vroegere Profeten en Schriften toegestaan hebben, zij hebben dit verbonden aan de voorwaarde dat dit toegestaan is zolang het niet iets is wat door de *Sjarie’a* is geannuleerd (*maa lam joensag*).

Daarom luidt hun stelling dat: "De *Sjarie’a* die aan de volkeren voor ons (moslims) is geopenbaard, is ook onze *Sjarie’a*, zolang dit niet (door de *Sjarie’a*) is geannuleerd." Er is met behulp van wetteksten uit de *Koran* en de *soenna* eerder aangetoond dat het regeren aan de hand van andere wetten dan door Allah (ﷺ) is geopenbaard absoluut verboden is. Derhalve is het aanhalen van de daad van Joesoef als zijnde een *Sjarie’a* voor ons als bewijs voor de legitimiteit van deelname in een *koefr* systeem, onjuist. Zelfs voor degenen die het principe van *Sjar'i min qablinaa* (de wetgeving geopenbaard aan de volkeren voor ons) adopteren. Dit is omdat de eerder genoemde *Sjar'ie* bewijsvoeringen de legitimiteit van deelname in een *koefr* wetgeving hebben geannuleerd (Asj Sjawkaani, *Irsjaad oel foehoel*).

2. Wanneer we de geopenbaarde *Sjarie’a* van de volkeren voor ons ook tot onze *Sjarie’a* verklaren, zoals met het verhaal van de Profeet Joesoef ε wordt getracht, dan dienen we ook het neerwerpen (*soedjoed*) voor andere mensen toe te staan, zoals het in de *Sjarie’a* van Joesoef ε het geval was. Allah (ﷻ) zegt:

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ

“En hij verhieft zijn ouders op de troon en zij vielen eerbiedig buigend voor hem neer. En hij zei: "O mijn vader, dit is de vervulling van mijn vroegere droom." (VBK soera Joesoef 12, aaya 100)

Dit is niet toegestaan in onze dien vanwege hetgeen overgeleverd is van Abdoellah Ibn Abi Auwf:

لَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ مِنَ الشَّامِ سَجَدَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا هَذَا يَا مُعَاذُ؟» قَالَ: أَتَيْتُ الشَّامَ فَوَافَقْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِأَسَاقِفَتِهِمْ وَبِطَارِقَتِهِمْ. فَوَدِدْتُ فِي نَفْسِي أَنْ نَفْعَلَ ذَلِكَ بَكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «فَلَا تَفْعَلُوا. فَإِنِّي لَوْ كُنْتُ أَمِيرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ، لِأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا»

Toen Moe'aadh uit Syrië terugkeerde wierp hij zich voor de Profeet (ﷺ) neer. De Profeet (ﷺ) vroeg hem: "**Wat doe jij daar Moe'aadh?**" en Moe'aadh antwoordde: "Ik ben in Syrië geweest en zag hoe de mensen zich voor hun bisschoppen en patriarchen neerwierpen, en ik wil dat wij hetzelfde voor u doen." Daarop antwoordde de Profeet van Allah (ﷺ): "**Doet dat niet. Als ik iemand zou bevelen zich voor een andere persoon neer te werpen, dan had ik de vrouw bevolen zich voor haar man neer te werpen!**" [Overgeleverd door Ibn Maadja, Soenan #1853]

Wanneer deze *hadieth* alleen al voldoende is om een handeling uit de *Sjarie'a* van Joesoef 8, (namelijk het neerwerpen voor een mens) voor ons ongeldig te verklaren zijn dan de tientallen verzen uit de *Koran* en de woorden uit de *hadieth* niet voldoende om het regeren met de wetten van iets anders dan de openbaring van Allah of deelname aan een *koefr* wetgeving te verbieden? Allah (جل جلاله) zegt:

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

“En oordeel tussen hen volgens wat God heeft neer gezonden en volg hun neigingen niet en wees voor hen op je hoede dat zij je niet weglukken van een deel van wat God tot jou heeft neer gezonden. Als zij zich afkeren, weet dan dat God hen wenst te treffen voor een deel van hun zonden. En veel van de mensen zijn echt verdorven.” (VBK soera Al Maa’ida 5, aaya 49)

Wanneer zij nu het neerwerpen voor mensen zouden toestaan, zouden ze de geopenbaarde teksten tegenspreken. Staan zij het echter niet toe – in navolging van de tekst die het geannuleerd heeft – dan moeten zij op gelijke wijze de deelname aan systemen van *koefr* verbieden en weerleggen daarmee hun eigen idee. Want geannuleerde teksten, wanneer zij bestaan, dienen in alle betreffende gevallen te worden toegepast zonder onderscheid te maken in prioriteiten. De annulering in het ene geval toepassen en in het andere geval niet, betekent het volgen van de eigen begeerte en het niet volgen van de wetten van Allah en dit is *haraam*.

Dit alles is onder de aanname dat Joesoef daadwerkelijk aan de regering van *koefr* heeft deelgenomen. Beschouwen we echter de teksten van de Koran die spreken over de Profeet Joesoef, dan zijn er duidelijke bewijzen dat de aantijgingen die tegen hem worden gemaakt, zeer duidelijk worden tegengesproken door de Koran. Allah (ﷻ) heeft hem met de volgende woorden beschreven:

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

“Hij behoorde tot Onze uitverkoren dienaren.” (VBK, soera Joesoef 12, aaya 24)

En hij was het die tot zijn Heer gebeden heeft om in de gevangenis te belanden en niet in de zonde te vervallen:

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ

“Hij zei: “Mijn Heer, de gevangenis is mij liever dan dat waartoe zij mij oproepen en als U hun list niet van mij afwendt, dan zal ik mij tot hen aangetrokken voelen en tot de onwetenden behoren.” (VBK soera Joesoef 12, aaya 33)

Toen hij gevangen zat droeg hij de *da'wa* duidelijk uit en zette de verplichting uiteen voor het refereren naar de *Sjarie'a* voor het oordeel van Allah:

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Jullie twee medegevangenen! Zijn verschillende heren beter of God, de ene, de Alleenheerser? Wat jullie in plaats van God dienen zijn alleen maar namen die jullie en jullie vadersen gegeven hebben waarvoor God geen enkele machtiging had neer gezonden. Het oordeel komt alleen God toe. Hij beveelt dat jullie alleen hem dienen. Dat is de juiste godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet.”
(VBK, soera Joesoef 12, aaya 39-40)

Na al deze eenduidige verklaringen zochten sommige moslims voor een rechtvaardiging deel te nemen aan *koefr* systemen en maakten van Joesoef ε iemand die behoorde tot degenen die met iets anders regeerden dan hetgeen geopenbaard door Allah. Ze beweren zaken over deze vrome en zuivere Profeet wat de aarde zal doen beven en de bergen tot puin zal verpulveren.

Ten tweede: Het nut en het belang Al Maslaha

Met de term *al maslaha* bedoelen degenen die het begrip gebruiken: "Hetgeen waarover de Wetgever geen uitspraak heeft gedaan en waarvoor Hij geen *Sjar'i* bewijs ter erkenning of afwijzing heeft gegeven". Anderen hebben *al maslaha* als volgt gedefinieerd: "De beschrijving van een daad, waaruit altijd of meestal een voordeel voor de gemeenschap of het individu resulteert".

De voorstanders voor deelname aan het politieke leven in het Westen stellen dat hun bewijsvoering de vervulling van *al maslaha*, het belang van de moslims vervult. Het gaat om: "het afwegen van het beste uit de twee goede handelingen en twee kwaden. Dit, om het grootste belang te vervullen door van het kleiner belang af te zien en het minste kwaad te accepteren door te proberen het grotere kwaad te ontwijken".

De ongeldigheid van deze uitspraak wordt uit het volgende duidelijk:

1. Het vaststellen van het belang, en het vaststellen van hetgeen schadelijk is, behoort aan de Heerser van de wereld Allah (ﷻ) toe. Wat de *Sjarie'a* verlangd heeft uit te voeren wordt gezien als *maslaha*, het belang. Wat de *Sjarie'a* heeft verboden is het kwaad (*mafsada*). Dit is wat bedoeld wordt in het volgende Koran vers:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Aan jullie is voorgeschreven te strijden, hoeveel het jullie ook tegenstaat. Maar misschien staat jullie iets tegen dat toch goed voor jullie is en misschien hebben jullie iets lief dat toch slecht is voor jullie. God weet en jullie weten niet.” (VBK, Al Baqara 2, vers 216)

Moge Allah (ﷻ) ons ervoor behoeden dat ons belang ligt in hetgeen Hij verboden heeft en moge Hij er ons tevens voor behoeden dat wij beweren een belang te vinden in hetgeen Hij verboden heeft.

Bovendien dient de vraag zich aan wie het belang waarover deze moslims het hebben mag bepalen. Wie een blik werpt op de realiteit toont ons de machtsstrijd binnen moskeeën en de strijd over de controle van de financiële middelen van de moskeeën. Weinig moskeeën in het Westen ontkomen aan deze interne machtsstrijd waarbij men verschilt over de belangen van de moskee en hoe dezen vervuld dienen te worden. Hier is menig mens zich bewust van. Dus hoe kan men dan nog spreken over belang en wie is het die deze zaken bepaalt? Is er bijvoorbeeld een verkiezing geweest waarbij de moslims het een keer met elkaar eens waren zoals de presidentiële verkiezingen in Frankrijk (in 2002) waarbij sommige moslims dachten dat het grootste belang lag bij Chirac terwijl anderen dachten dit bij Jospin te vinden en weer anderen simpelweg Le Pen wilden uitsluiten.

2. De voorwaarde van belang voor degenen die dit nastreven is dat het belang reëel moet zijn en niet gebaseerd op begeerten. De belangen die moslims proberen na te streven door deel te nemen aan het politieke leven in het Westen, zijn eerder fictief en onwerkelijk. Er bestaat geen reëel belang behalve hetgeen bereikt is door het Westen.

Lessen zouden geleerd moeten worden bij het voorbeeld van George W. Bush die de Amerikaanse presidentiële verkiezingen won mede dankzij de stemmen van moslims. Een groot aantal moslims dacht dat door op deze man te stemmen hun Islamitische belangen zouden worden behartigd. Tevens dachten zij dat hij de moslims steun zou verlenen in het stichten van hun instituties, het beeld van de Islam zou helpen verbeteren en hen zou steunen bij vele zaken die hen aangaan, waaronder de kwestie van Palestina. Nadat hij de meerderheid had gekregen en toetrad tot het ambt, ontketende hij een nieuwe kruistocht tegen de moslims, vervolgde hij hen in hun landen, doodde hen, bezette hun landen, en dit alles onder het voorwendsel van de strijd tegen het terrorisme.

Derhalve toont de waarneembare en tastbare realiteit ons aan dat het nagestreefde belang, dat zou liggen in de deelname aan het politieke leven in het Westen, fictief en onrealistisch is. De stemmen van de moslims worden meer

voor het eigenbelang van het Westen gebruikt. Zij veranderen de op het eigenbelang gebaseerde politiek niet, noch verlaten zij vitale belangen omdat wij moslims met hen hebben deelgenomen in een *koefr* heerschappij of op hen hebben gestemd. De eerste die de leus "de Islam is de alternatieve vijand" in de Westerse politiek uitkraamde, was de voormalige minister van defensie, de voormalige vicepresident onder George W. Bush, Dick Cheney. Hij deed dit op de conferentie voor internationale veiligheid in München in 1991. Dezelfde Dick Cheney en George W. Bush waaraan de moslims hun stem hebben gegeven. Laten we deze vasthoudendheid van het Westen aan haar standpunten, ideeën en belangen beschouwen, en ons afvragen; heeft de deelname aan het politieke leven in het Westen ons echt iets opgeleverd? En is het nut waarvoor we beweren te werken nu realistisch of fictief geweest?

3. Het belang waarover zij spreken, en dat zij als bewijs aanvoeren, definiëren zij zelf als "hetgeen waartoe de Wetgever geen uitspraak heeft gedaan en waarbij geen *Sjar'ie* bewijs bestaat voor toestemming of afwijzing ". De deelname aan regeringen van *koefr* behoort tot de "belangen", die door absoluut authentieke, eenduidige *Sjar'ie* teksten totaal zijn geannuleerd en ongeldig zijn verklaard. We hebben eerder een aantal bewijsvoeringen met betrekking tot deze kwestie aan het begin van dit boek vermeld. Dus hoe kan nu een gemeend "belang", als bewijs worden aangevoerd dat door de *Sjarie'a* is geannuleerd en ongeldig is verklaard?

Het beroepen op het afwegen van het beste uit de twee goede handelingen en twee kwaden, om het grootste belang te vervullen door van het kleiner belang af te zien, en tevens het minste kwaad accepteren door te proberen het grotere kwaad te ontwijken, kan enkel in die gevallen worden toegepast wanneer de moslim wordt geconfronteerd met een situatie waar totaal geen uitweg meer is. Een voorbeeld hiervan is wanneer een vrouw in levensgevaar gered wordt door een man, maar daarbij ongewild haar '*auwra* (hetgeen verboden is voor een niet *mahram* om te zien) laat zien. In dit geval moet de man de vrouw redden, ondanks het feit dat hij haar '*auwra* ziet. In andere gevallen, waarin dit vermeden kan worden, is deze regel niet toepasbaar. De deelname aan systemen van *koefr* is ongetwijfeld vermijdbaar. Daarboven dient de afweging van het beste uit de twee goede handelingen, en twee kwaden, plaats te vinden op basis van het Goddelijk oordeel, en niet op basis van rationele of verstandelijke beredenering. Nadat de moslims hun feilbare verstand het recht van de afweging en vastlegging hebben gegeven, ondanks dat er geen twijfel over bestaat dat dit onmogelijk is omdat verstandelijke capaciteiten en meningen niet eenduidig kunnen zijn, hebben zij George W. Bush hun stem gegeven in plaats van Al Gore. En hebben

zij hiermee werkelijk het betere uit twee alternatieven, of het minste van de twee kwaden gekozen? Of juist het tegendeel?

Bovendien is er voor de moslim geen groter kwaad, behalve de veelgoderij, dan het regeren buiten hetgeen Allah (ﷻ) heeft geopenbaard. In feite zijn het twee zijden van dezelfde munt. Allah (ﷻ) heeft ons geboden gedurende de *djihaad* ons leven op te offeren om de mensen aan de wetten van Islam te onderwerpen. Op gelijke wijze heeft Hij ons opgedragen ons leven te offeren wanneer de ten uitvoering van de Islamitische wetgeving in het geding komt. Wij moslims zijn opgedragen om tegen de heerser van de Islamitische Staat gewapend ten strijde te trekken, wanneer hij wetten van *koefr* ten uitvoer wil brengen en waar de moslims over een duidelijk bewijs beschikken dat hij dit bewust wil doen. Hoe kan nu van moslims verlangd worden de vergankelijke belangen in het Westen te verruilen ten kostte van het grootste belang van de religie, namelijk het regeren met de wetten die geopenbaard zijn door Allah (ﷻ)? Voor de geleerden staat vast dat het vasthouden aan de religie voorgaat aan alle Islamitische verordende doelen, zoals het lijfsbehoud, het behoud van het nageslacht, en andere doelen. Waarop moet worden gewezen, is het feit dat de geleerden het er over eens zijn dat het verblijf van een moslim in een "*daar oel koefr*" (Staat waar de Islamitische wetten niet ten uitvoer worden gebracht) verboden is indien de moslims vrees hebben om hun geloofsovertuiging uit te oefenen, of vrezen in *haraam* te vervallen. In deze gevallen is het zijn plicht naar een land te vertrekken waarin hij zijn geloof kan uitoefenen en waarin hij tevens geen vrees hoeft te hebben om in *haraam* te vervallen, ongeacht welke financiële consequenties dit zou hebben. Elk onheil blijft in vergelijking bij het verliezen van de religie gering. Allah (ﷻ) zegt:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجَرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Tot hen die door de engelen worden weggenomen, terwijl zij zichzelf onrecht hebben aangedaan, zeggen zij: “In wat voor toestand verkeerden jullie?” Zij zeggen dan: “ Wij waren onderdrukt op aarde.” Zij zeggen: “Was Gods aarde niet zo ruim dat jullie daarin konden uitwijken?” Zij zijn het van wie de verblijfplaats de hel is; dat is een slechte bestemming.” (VBK, An Nisaa 4, aaya 97)

Dus hoe kunnen moslims zichzelf afvragen te werken met de verboden handeling van het deelnemen aan het politieke leven alleen omdat zij wonen in het Westen?

Ten derde: Het idee van ad daar (het thuisland)

Daar oel Islam is een land waarin de wetten van de Islam ten uitvoer worden gebracht, en waarvan de veiligheid wordt gewaarborgd door de moslims. *Dar oel koefr* is een land waarin de wetten van *koefr* ten uitvoer worden gebracht, of waarvan de veiligheid niet in de handen ligt van de moslims.

Sommige mensen proberen tegenwoordig het begrip *daar* als een door tijd en plaats veranderlijk begrip te beschouwen, en zeggen: "De zonen van de moslimminderheden zouden zich niet aan het historische *fiqh*ie begrip van *ad daar* moeten vastklampen, aangezien er in de openbaringen geen aanwijzingen omtrent *daar oel Islam* of *daar oel koefr* te vinden zijn. Zij zouden eerder van het begrip uit de *Koran* moeten uitgaan:

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

"De aarde behoort God toe; hij laat haar beërven en door wie van Zijn dienaren Hij wil en het [goede] uiteinde komt de godvrezende toe." (VBK, Al A'raf 7, aaya 128)

Op basis van dit concept hebben zij de moslim toegestaan in Westerse landen te leven. Deze landen beschouwen zij als geboorteland en thuisland waarin hij kan deelnemen aan de opbouw en continuïteit ervan. Zij stonden hem echter ook toe, zonder enige beperkingen, aan het politieke en maatschappelijke leven deel te nemen zonder zich de zonde hiervan te realiseren.

De realiteit is dat de aanhangers van deze mening verschillende begrippen door elkaar halen, waaronder:

1. De verwarring tussen een algemene opinie en wetgevende opinie

Degenen die oproepen tot deelname aan het politiek leven in het Westen, hebben het begrip '*daar*' een eigen definitie gegeven. Zo zeggen zij: "Het is een term van de geleerden die in de openbaringen niet voorkomt". Dit is een gevaarlijke stelling, aangezien zij beweren dat de klassieke *foeqahaa* als Aboe Haniefah, Asj Sjaafi'ie, Aboe Joesoef, Ibn oel Qaasim, of Al Moezni, en vele anderen, deze definitie zelf zouden hebben bedacht. Zij verzwijgen hierbij het feit dat deze

juridische definities, zoals de definitie van het begrip *idjaara* (huurovereenkomst) of *ghaniema* (buit), *Sjari'i* oordelen zijn omdat ze afgeleid zijn van *Sjar'i daliel*.

De definitie van het begrip *ad daar* komt voort uit een reeks van geopenbaarde *Sjar'i* teksten, zoals de uitspraak van de Profeet (ﷺ) overgeleverd door Ibn Boeraida:

...ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ
فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ...

"...en vervolgens moeten ze worden opgeroepen te verhuizen van hun land naar het land van de *Moehadjirien* en laat hen weten dat, als zij dat doen, zij de rechten van de *Moehadjirien* zullen genieten en zij dezelfde plichten zullen hebben als de *Moehadjirien*". (Overgeleverd door *Sahieh Moeslim* #4294)

Wanneer men dus de definitie van een begrip ter discussie wil stellen, dient men dus ook de wetsteksten waaruit het begrip voortkomt ter discussie te stellen. Wil men dus een definitie hanteren die het voorgaande tegensprekt, dan dient men hiervoor een sterkere *daliel* aan te voeren op basis waarvan deze nieuwe definitie kan worden vastgelegd. Deze 'begrippen hervormers' zijn hier totaal aan voorbijgegaan.

Bovendien is bekend en overeengekomen dat de betekenis van een begrip bepalend is en dat er geen dispuut bestaat met betrekking tot de definities zolang ze de *Sjarie'a* niet tegenspreken. Dus wat geldt, is de betekenis van de definitie van *daar* en niet haar uitingen. Wie de geopenbaarde teksten exact bestudeert, zal vaststellen dat zij een zeer scherp onderscheid maken tussen een land dat aan de hand van Islam wordt geregeerd en onder de bescherming van de moslims staat en een land dat niet door Islam wordt geregeerd, en niet onder de bescherming van de moslims staat. Wie de terminologie dus negeert, wil daarmee niets anders dan de inhoud negeren, en participatie aan regering, parlement en dergelijke zaken propageren.

2. De verwarring van het begrip *al ardh* (de grond) en het begrip *ad daar*

Dat de aarde aan Allah (ﷻ) toebehoort is een realiteit, waaraan een moslim, die in de Schepper van de hemel en aarde gelooft, nooit zal twijfelen. Deze realiteit is echter duidelijk gescheiden van het onderzoek naar het feit of een land volgens

de wetten van Islam wordt geregeerd, en de bescherming van de moslims geniet of niet. Zouden we de beredenering en logica van deze mensen hanteren, dan kunnen we ook het bestaansrecht van de joden in Palestina, met hun eigen zionistische Staatvorm, onderschrijven aangezien de grond aan Allah (ﷻ) toebehoort, en zij daar tegenwoordig toch leven. Ook zouden we de verkondiging en verspreiding van Islam ongeldig moeten verklaren.

Voorzeker behoort de aarde aan Allah (ﷻ) toe, echter deze aarde is opgedeeld in een deel dat volgens Zijn wetten wordt geregeerd en een ander deel dat door de *taaghoet* wordt geregeerd. En Allah (ﷻ) heeft bevolen dat Zijn wetten op aarde regeren en dat de aarde van *koefr* en *sjirk* wordt gereinigd:

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

“Zij die, als Wij hun macht op de aarde geven, de salaas verrichten, de zakaat geven, het behoorlijke gebieden en het verwerpelijke verbieden. en de uiteindelijke beschikkingen berusten bij God.” (VBK, Al Hadj 22, aaya 41)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ إِنَّ فِي
هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

“En Wij hebben in de Zaboer, na de vermaning, geschreven dat Mijn rechtschapen dienaren de aarde zullen beërven. Hierin is een verkondiging voor mensen die [Ons] dienen.” (VBK, Al Anbiya' 21, aaya 105- 106)

Het is daarom ontoelaatbaar dat *koefr* de aarde regeert. Allah (ﷻ) is de absolute Heerser van de wereld, en geen woord dan het Zijne mag in Zijn Rijk geldigheid hebben. Daarom heeft Allah tot de *djihaad* bevolen, om Zijn woord op Zijn aarde te verheffen en Zijn regering op Zijn aarde weer te vestigen, nadat deze door de ongelovigen is ontnomen. Daarom zijn degenen die in Zijn Naam zijn omgekomen, martelaren (*sjoehadaa*) die de hoogste beloning bij hun Heer wacht. Vanuit *Sjar'i* oogpunt, dient de heerschappij van Islam over heel de wereld te heersen en niet met instemming van *koefr* deel te nemen aan zijn systemen, enkel uit liefde voor het vergankelijke hedendaagse leven. Of uit angst voor de dood, en afkeer van hetgeen wat Allah (ﷻ) aan zijn gelovige aanbidders heeft beloofd in het eeuwige hiernamaals.

De *halaal* is voldoende voor ons

Het verbod op deelname aan het politieke leven in het Westen betekent niet dat de in het Westen levende moslims zich dienen af te zonderen en het contact met de rest van de bevolking dienen te vermijden. Eerder dienen zij een normaal leven te leiden en zich daarbij aan de wetten van Islam te houden. Zij dienen de mensen te beïnvloeden en zichzelf niet te laten beïnvloeden, aangezien wij de dragers zijn van een mondiale *da'wa* en behoren tot een cultuur (Islam) die zijn gelijke niet kent.

Wat men wil bereiken met deelname aan het politieke leven van Westerse landen is de behartiging van een aantal belangen en eisen, zoals:

- De ondersteuning van moslims en hun belangen;
- Het verzorgen van de optimale mogelijkheden voor het uitdragen van de *da'wa* naar Islam;
- Het volledig in staat stellen van moslimmigranten om de *Sjarie'a* wetgeving na te kunnen leven zonder enige hinder (Zoals de wetten van het huwelijk, *halaal* voedsel, de *Sjar'i* kledingvoorschriften en andere legitieme eisen).

Dit alles kan bereikt worden door de *Sjarie'a* wetgeving na te volgen zonder te vervallen in zonde of gebruik te maken van het noodzakelijkheidsprincipe (*dharoera*), het principe van het verkrijgen van voordelen (*masaalih*) en het principe van het afstoten van kwaadheden (*mafaasid*), welke de *haraam* toestaan. Allah (ﷻ) heeft ons voldoende mogelijkheden gegeven Zijn *halaal* na te kunnen leven om niet in Zijn (ﷻ) *haraam* te vervallen; en Hij (ﷻ) heeft ons alternatieven en stijlen toegestaan welke voldoende zijn om onze belangen en eisen in vervulling te laten gaan.

Het feit dat we alternatieven kunnen presenteren en de aandacht kunnen vestigen op gebruikmaking van verschillende praktische stijlen is geen alternatief voor de enige radicale oplossing die hun dromen en verlangens zal doen realiseren en hun problemen zal oplossen; welke de vestiging van de *Khilafah* Staat is. Dit is omdat het leed van de moslims in termen van schaamte, vernedering, uitingen van minachting jegens hen, zwakheid en de verschillende kwade intenties die hun vijanden voor hen koesteren, allemaal schuld zijn aan het feit dat de *imaam* vandaag de dag ontbreekt. De *amier* die hun belangen zal behartigen, zich om

hun toestand zal bekommeren, hen zal helpen wanneer ze worden onderdrukt en hen zal beschermen wanneer iemand hen kwaad wil doen.

Van Aboe Hoeraira is overgeleverd van de Profeet (ﷺ):

إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ

“De Imaam is een schild, van waarachter gevochten wordt en waarmee bescherming gezocht wordt.”(Overgeleverd door *Sahieh al Boegaarie*, #2975 en *Sahieh Moeslim* #1841)

Een blik op de werkelijkheid toont ons het verschil tussen een moslim en een niet moslim. Een Amerikaan wordt bijvoorbeeld gewaardeerd en gerespecteerd. Waar hij komt wordt hij voorgelaten, wanneer hij spreekt wordt er naar hem geluisterd en wanneer hij afwezig is wordt er naar hem gevraagd. Om de moslim echter, bekommert niemand zich. Hij is onbelangrijk, men neemt zijn wensen niet in ogenschouw en wanneer hij afwezig is vraagt niemand naar hem. Wanneer hij gedood wordt kijkt niemand naar hem om, ondanks dat de Profeet (ﷺ) heeft gezegd:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ

“Waarlijk, de ondergang van de wereld is minder erg bij Allah dan het doden van één moslim.” (Overgeleverd door At Tirmidhi, op gezag van Abdoellah ibn ‘Oemar)

Dit is het onderscheid tussen de Amerikaan en de moslim. De reden van deze voorkeur is zonneklaar; namelijk de positie van hun Staat op internationaal niveau. De Amerikaan heeft zijn respectabiliteit en prestige te danken aan zijn Staat.

De moslim dient zich van dit feit bewust te zijn. Hij dient samen te werken met de oprechte en bewuste mensen om de radicale oplossing ten uitvoer te brengen en dus de Islamitische Staat her op te richten (in de moslimwereld). Door haar zullen Islam met haar aanhangers geëerd worden en zullen *koefr* en haar aanhangers vernederd zijn.

De alternatieven en de middelen die de moslims kunnen hanteren, zonder in zonden te vervallen zijn talrijk. We willen de volgende mogelijkheden toelichten:

Intellectuele kracht

Met intellectuele kracht bedoelen we het vermogen om het verstand aan te spreken en de emoties te beïnvloeden. Allah (ﷻ) heeft de *Oemma* geëerd met de '*aqieda* van *tawhied*, welke de enige '*aqieda* is dat het verstand overtuigt en tegelijkertijd overeenstemt met de *fitra* (menselijke aard). Eén van haar voorwaardes is het feit dat het credo noch door imitatie, noch door het blindelings volgen van anderen aangenomen kan worden. Eerder is het noodzakelijk het verstand te gebruiken en door waar te nemen en te denken, de waarheid te vinden. Om zodoende te ontdekken dat er een Schepper is en de Waarheid te erkennen van het Profeetschap van Mohammed (ﷺ). Uit dit credo is een allesomvattend systeem voortgekomen dat alle aspecten van het leven omvat. En met deze eigenschappen is de Islam vandaag de dag het enige alternatief voor de wereld tegenover de Westerse cultuur. Het is het enige systeem dat in staat is de mensen van het onrecht en lijden te verlossen waarin de Westerse cultuur de mensen heeft gestort nadat deze cultuur het denken, het leven en het lot van de mensen is gaan beheersen. We behoren Islam te presenteren zoals het gepresenteerd dient te worden, door de nadruk te leggen op haar intellectuele verlichte gedachtegoed en de juistheid van haar oordelen bij het oplossen van intermenselijke aangelegenheden. Op deze manier zullen ongetwijfeld vele niet moslims in het Westen beïnvloedt worden. Vooral nadat velen van de onjuistheid van het eigen gedachtegoed, de innerlijke leegte van de eigen samenleving en de morele neergang in het moeras van onrecht, decadentie en willekeur bewust zijn geworden.

Dit vereist van onze Islamitische denkers die de talen in het Westen machtig zijn, contact te zoeken met Westerse intellectuelen, denkers en politici, om hen het Islamitische gedachtegoed en de Islamitische oplossingen voor de huidige problemen van de mensheid bij te brengen. Dit dient op intellectuele en gedegen wijze plaats te vinden met *hikma* (wijsheid) en *maw'idha hasana* (mooie woorden). Wanneer zij erin slagen deze mensen te beïnvloeden, door hen of tot de Islam te laten toetreden, of dat zij tenminste respect en aanzien voor ons moslims krijgen, dan hebben we de juiste sfeer gecreëerd om onze wensen naar voren te brengen en zullen we er tevens krachtige steun voor ontvangen.

De basis van moslims is dat zij de dragers zijn van de Islamitische *Risaala* waar zij zich ook bevinden aangezien de Islam een mondiale Boodschap is en Allah (ﷻ) de moslims heeft verplicht Zijn Boodschap aan de gehele mensheid te verkondigen. Deze verplichting is hen zowel als Staat, partijen en als individuen opgelegd. Waar de moslim zich ook bevindt; hij dient zich naar eigen vermogen

in te spannen voor de verspreiding van de religie en de mensen tot de Islam uit te nodigen.

De in het Westen levende moslims zijn dus verplicht de Islam aan de mensen van het Westen uit te dragen, zowel vandaag de dag als na de stichting van de *Khilafah*. De *Khilafah* zal de taak hebben de Islam intern ten uitvoer te brengen, evenals deze als een Boodschap uit te dragen naar de gehele wereld. De *Khilafah* is echter geen voorwaarde voor het uitdragen van de Islam naar de rest van de wereld. In het verleden hebben Islamitische handelaren die met Indonesië en Maleisië handel dreven Islam aan deze landen verkondigd, totdat de lokale bevolkingen van deze landen de Islam hebben aangenomen, zonder dat zij uitgezonden waren door de Islamitische Staat of een willekeurige partij.

Dit is omdat Islam een *dien* is die overeenstemt met de *fitra* van de mens, dicht bij de mens zijn emoties staat en het menselijke verstand aanspreekt en overtuigd van zijn grootsheid. In elke tijd en op elke plaats was het gemakkelijk voor niet moslims overtuigd te raken van Islam en *iemaan* (geloof) erin te krijgen.

Economische kracht

Moslims zouden hun economische kracht kunnen gebruiken om politieke besluiten in het Westen te beïnvloeden. Omdat wanneer de moslims over economisch kracht beschikken, zij een sterk middel in handen hebben om druk en invloed uit te oefenen en zal er naar hun geluisterd worden. Dit vooral omdat de Westerse overheden afhankelijk zijn van steun van de kapitalisten. We hebben kunnen zien hoe een kleine groep niet moslims in het verleden druk heeft kunnen uitoefenen op Westerse regeringen en hun belangen hebben laten behartigen middels de economische macht waarover zij beschikten. Het is een feit dat wanneer de moslims in het Westen hun krachten zouden bundelen en met één stem zouden spreken, zij over een niet te onderschatten economische macht zouden beschikken welke het Westen zich niet kan veroorloven te negeren. Hoe zou het dan zijn als zij daarnaast hun economische activiteiten zouden richten in één specifieke richting om op deze manier een optimaal en geconcentreerd effect te veroorzaken? Vervolgens zouden ze kunnen samenwerken om een invloedrijke macht te worden in de economie.

De economische aanwezigheid van moslims zorgt voor verlangens bij Westerse banken om de deuren te openen voor moslims om hun economische activiteiten te ondernemen volgens Islam door banken te vormen die de *Sjarie*'a regelgeving 'in acht nemen' in economische en financiële kwesties. En ondanks dat het voor moslims lastig is om op hoog niveau mee te spelen, zonder te vervallen in

hetgeen is verboden, is hun onderlinge steun en samenwerking voldoende om deze obstakels van *haram* te verwijderen. In elk geval is deelname aan het economische leven in het Westen, in tegenstelling tot de deelname aan het politieke leven in het Westen, niet verboden. Het is mogelijk voor moslims een aantal gebieden van economische activiteiten te betreden terwijl zij met uiterste bedachtzaamheid geen transacties van *haram* ondernemen zoals *riba* (rente), en soortgelijken.

De kracht van de media

De media zijn een belangrijk communicatiemiddel welke bijdraagt aan de vorming van publieke opinie en de adoptie van politieke besluiten. Voornamelijk in het Westen is ze belangrijk aangezien besluitnemers en verantwoordelijkheidsdragers de media gebruiken ter rechtvaardiging van hun politieke besluiten, en de mensen te overtuigen. De realiteit is dat de meeste media in Westerse landen gecontroleerd worden door machten die haar aan neutraliteit en objectiviteit hebben laten beïnvloeden. Ze hebben het tot een werktuig in de handen van kapitalisten gemaakt; zij beheersen het en gebruiken het om hun belangen behartigd te zien. Daarom is het tegenwoordig zeer zelden dat we werkelijk onafhankelijke media tegenkomen, die hun eigen wil en beslissingen hebben bij het tonen van zaken aan de mensen. Media die de mensen kunnen vertrouwen en hun uitzendingen kunnen beschouwen als een juiste weergave en correcte rapportage van hetgeen zich afspeelt in de wereld.

De media voeren een regelrechte propaganda oorlog tegen de Islam, die voor niemand meer verborgen is. Er gaat geen dag voorbij zonder dat de Islam wordt aangevallen en haar ideeën en wetten in een kwaad daglicht worden gezet. Een voorbeeld hiervan is de gedrukte media zoals boeken, kranten en tijdschriften waarbij geen kans onbenut wordt gelaten om de Islam en moslims slecht af te beelden. Spaarzaam zijn de momenten waarbij men een krant vindt welke Islam eerlijk behandelt of een programma dat zijn objectiviteit waarborgt. Dit is echter ook niet verwonderlijk aangezien de makers vaak regelrechte Islam haters zijn, en deze haat ook niet onder stoelen of banken steken.

Hier is nu een belangrijke rol voor de moslims weggelegd, als zij de moslims en hun *dien* een dienst willen bewijzen. Zij kunnen een medianetwerk opbouwen, dat zichzelf een eerlijke en objectieve berichtgeving oplegt. Daarnaast dient het een juiste uitleg van de '*aqieda* en het systeem van Islam te geven, zodat haar waarheden worden benadrukt door middel van het gebruik van Westerse schrijfspraken en spraakstijlen. Wie de realiteit van moslims vandaag de dag met betrekking tot dit vakgebied analyseert zal een grote tekortkoming hierin ondervinden.

Het meeste wat de moslims vooralsnog voortgebracht hebben op het gebied van de media ligt ver beneden niveau. Niet zelden wordt de Islam in publicaties zodanig verdraaid dat deze dichterbij het Westerse gedachtegoed komt te liggen in de hoop dat door deze verdraaiing de Islam voor de Westerse samenlevingen meer acceptabel wordt. Bijkomstig het feit dat het gepubliceerde materiaal, op geen enkele wijze, in verhouding staat tot het vermogen of de grote aantallen moslims levende in het Westen. Ook staan deze publicaties totaal niet in verhouding tot het universele karakter van hun ideologie die hen ertoe verplicht deze ideologie waar dan ook uit te dragen. Wat betreft de radio en televisie, hiervan is van Islamitische zijde nagenoeg geen inbreng.

De menselijke kracht

Er bevinden zich miljoenen moslims in het Westen. Dit feit alleen al kan hen veranderen in een immense macht dankzij hun actieve aanwezigheid in de samenleving. Tevens betekent dit dat het Westen hiermee terdege rekening houdt, en inplant voor de toekomst. Derhalve dienen de moslims van dit feit gebruik te maken en dienen zich bewust te zijn van het feit hoe hard het Westen hen eenvoudigweg nodig heeft. In een artikel dat in The International Courier, (editie nr. 606) is gepubliceerd valt het volgende te lezen: *"Zolang er armoede bestaat, zal er migratie zijn. Gelukkig maar, omdat het bejaarde Europa behoefte heeft aan arbeiders. Waar het echter aan ontbreekt, is de politieke moed om dit vaststaande feit te erkennen."*

De realiteit van deze kwestie is dat het Westen de menselijke inzet van moslims harder nodig heeft dan de moslims het Westen nodig hebben. Wanneer het Westen een alternatief zou hebben op het vermogen van de jonge moslims, dan zou het Westen allang met grote arrogantie zijn opgekropte rancune hebben getoond en stappen hebben ondernomen om zich van hen te ontdoen. Het is bijvoorbeeld algemeen bekend onder de kringen van artsen in Frankrijk, dat wanneer de Franse moslimartsen gezamenlijk zouden staken ze in staat zouden zijn de gehele overheid ten val te kunnen brengen.

Dit menselijk potentieel van de moslims in het Westen omvat alle lagen van de beroepsbevolking; van artsen tot ingenieurs in alle vakgebieden. Tevens omvat ze ook specialisten en wetenschappers in andere vakgebieden, tot de vaklieden en gewone arbeider.

Deze diversiteit onder de moslims geeft hen een enorme kracht en stelt hen in staat veel meer te eisen en te bereiken dan hun huidige wensen met betrekking

tot kledingvoorschriften voor hun vrouwen en dochters, en hun wensen aangaande de voorschriften voor het ritueel slachten. Veel meer kunnen zij een drukmiddel zijn op de Westerse regeringen, zodat deze regeringen hen steunen in hun problemen die de *Oemma* aangaat en het dragen van de *da'wa* naar deze landen waar het ontbreekt aan leiding.

Dit zijn enkele alternatieve mogelijkheden die de moslims kunnen benutten en hun aandacht op kunnen richten in plaats van deel te nemen aan het politieke leven en andere verboden wegen. En wanneer slechts kleine groepen niet moslims in staat zijn met succes druk uit te oefenen op Westerse regeringen, hun eisen ingewilligd krijgen en hun belangen behartigd worden, dan is de grote groep moslims met de vele mogelijkheden waarover zij beschikt zeer zeker in staat om minstens hetzelfde te bereiken. Dus waarom zouden de moslims hierin falen terwijl ze het niet ontbreekt aan potentie noch mogelijkheden?

Ten slotte dient gezegd te worden dat het ondersteunen van de gerechtigheid en de *dien*, en de bestrijding van onrecht en kwaad, enkel en alleen kan worden bewerkstelligd middels de *Sjar'i* regelgeving en het ferm vastklampen aan het rechte pad en gehoorzaamheid aan Allah. Het is verkeerd te denken dat succes en overwinning door *haraam* te begaan bereikt kan worden. Allah (ﷻ) zegt:

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“Handel correct zoals aan jou bevolen is en aan wie met jou berouw tonen en wees niet onbeschaamd; Hij doorziet wat jullie doen.” (VBK soera Hoed 11, aaya 112)

